

мысли за себе си: азъ смъ достоинъ за Св. Причастіе? — Не само твка на земата ный грѣшилъ никога не можемъ са счети достойни; но и на небето несмѣймы помысли за себе си, че смъ достойни да вѣзне въ дома на душата ни Иисусъ Христосъ, на Когото нито Ангелытъ смѣятъ да гаѣдатъ, защото са считатъ недостойни. —

Какво да сторя? ще кажешъ ты. Азъ не смѣй, азъ са вомъ да са пречисти, вонъ са да не бы са пречисти въ осаждданіе. — Какво ли да сторишъ? — Попытай дѣховника си Отецъ, какво да сторишъ; исповѣдай си всичкытъ грѣхове на него, раскажи мѣ всичкытъ злы дѣла, които знашъ че си сторилъ; тогази той ще каже, какво да сторишъ, и каквото ти каже, него и стрѣвай. Яко ти разрѣши да са пречистиши, пречисти са ты имашъ и полно право тогази да пристѫпиши при Св. Причастіе. На дѣховника отъ Бога е дадена властъта да прощае онѣзи, които са кажали и да ги єдостожва за Св. Причастіе. Но и отъ като та припознай дѣховника ти Отецъ за достоинъ, пакъ не завравай недостоинството си, и когато идишъ да са пречистявашъ, помни, че ты си недостоинъ за Св. Причастіе, и когато са пречистиши, не завравай че недостойно си са пречистили. „Господи! Азъ недостойно са пречистявамъ отъ Св. Твои Тайни; направи мѧ достоенъ.“ — Така са моли предъ пречистяваніе, „Благодаря Тя, Господи, че мене недостойныъ